

Υπόθεση 224/87

Jean Koutchoumoff

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

**« Υπάλληλοι — Προστασία του άρθρου 24 του κανονισμού
υπηρεσιακής καταστάσεως — Αποζημίωση »**

Έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση	101
Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Giuseppe Tesaro της 30ής Νοεμβρίου 1988	106
Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 1989	116

Περίληψη της απόφασης

- 1. Υπάλληλοι — Προσφυγή κατά της αποφάσεως που απορρίπτει τη διοικητική ένσταση — Παραδεκτή
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91)*
- 2. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Ταυτότητα αντικειμένου και αιτίας — Λόγοι ακυρώσεως και επιχειρήματα που δεν περιλαμβάνονται στη διοικητική ένσταση, με την οποία όμως συνδέονται στενά — Παραδεκτά — Αίτημα αποζημιώσεως που διατυπώνεται για πρώτη φορά ενώπιον του Δικαστηρίου — Δεν επεκτείνεται το αντικείμενο της διαφοράς
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως, άρθρα 90 και 91)*
- 3. Υπάλληλοι — Υποχρέωση προστασίας που βαρύνει τη διοίκηση — Έκταση
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως, άρθρο 24)*

1. Κατά το σύστημα του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, ο υπάλληλος μπορεί να ασκήσει παραδεκτώς προσφυγή κατά αποφάσεως που ελήφθη έναντι αυτού από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή μόνον αν έχει υποβάλει προηγουμένως διοικητική ένσταση ενώπιον της αρχής αυτής και αφού απερρίφθη η ένστασή του αυτή ρητώς ή σιωπηρώς. Υπό τις προϋποθέσεις αυτές η προσφυγή είναι παραδεκτή είτε στρέφεται κατά μόνης της αποφάσεως που αμφισβητήθηκε αρχικά είτε κατά της αποφάσεως που απέρριψε τη διοικητική ένσταση είτε κατά αμφοτέρων των πράξεων αυτών, υπό την προϋπόθεση πάντως ότι η διοικητική ένσταση και η προσφυγή ασκήθηκαν εντός των προθεσμιών που προβλέπουν τα άρθρα 90 και 91 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

προσφυγή να μην τροποποιεί ούτε την αιτία ούτε το αντικείμενο της διοικητικής ενστάσεως.

Είναι ιδίως παραδεκτό το αίτημα αποζημιώσεως που διατυπώνεται για πρώτη φορά ενώπιον του Δικαστηρίου, ενώ η διοικητική ένσταση αποσκοπούσε μόνο στην ακύρωση της αποφάσεως που φέρεται ως επιζήμια, διότι ένα τέτοιο ακυρώτικό αίτημα μπορεί να συνεπάγεται αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που προκάλεσε η εν λόγω απόφαση.

2. Τα αιτήματα που υποβάλλονται ενώπιον του Δικαστηρίου από έναν υπάλληλο πρέπει να έχουν το ίδιο αντικείμενο με τα αιτήματα που περιείχε η προηγουμένη διοικητική ένσταση και να περιλαμβάνουν τα ίδια κεφάλαια αμφισβήτησεως τα οποία στηρίζονται στην ίδια αιτία όπως εκείνα που επικαλέσθηκε στη διοικητική ένσταση. Αυτά τα κεφάλαια αμφισβήτησεως μπορούν να αναπτυχθούν ενώπιον του Δικαστηρίου με την προβολή λόγων ακυρώσεως και επιχειρημάτων που δεν περιλαμβάνονται αναγκαστικά στη διοικητική ένσταση, με την οποία όμως συνδέονται στενά. Από αυτό προκύπτει ότι μολονότι οι διατάξεις των άρθρων 90 και 91 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως αποσκοπούν στην επίτευξη φιλικής διευθέτησεως της διαφοράς μεταξύ του υπαλλήλου και της διοικήσεώς του, μέσω της ασκήσεως διοικητικής ενστάσεως, δεν έχουν όμως ως σκοπό να δεσμεύσουν κατά τροπο αυστηρό και τελικό τη δικαστική φάση της διαφοράς, αρκεί η ένδικη

3. Η υποχρέωση προστασίας των υπαλλήλων κατά απειλών, προσβολών, εξυβρίσεων, δυσφημίσεων ή επιθέσεων τις οποίες μπορούν να υποστούν, η οποία βαρύνει τα κοινοτικά όργανα δυνάμει του άρθρου 24 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και η οποία καλύπτει επίσης την περίπτωση που οι υπάλληλοι είναι θύματα επιθέσεων άλλων υπαλλήλων, υφίσταται μόνον όταν τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά είναι αποδεδειγμένα.

Πράγματι, στον υπάλληλο, ο οποίος αξιώνει την προστασία την οποία δικαιούται δυνάμει του άρθρου 24 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, ανήκει το βάρος να προσκομίσει τουλάχιστον αρχή αποδείξεως του υποστατού των επιθέσεων τις οποίες ισχυρίζεται ότι υπέστη. Μόνον όταν υφίστανται τέτοια στοιχεία οφείλει το θεσμικό όργανο να λάβει τα κατάλληλα μέτρα, προβαίνοντας ιδίως σε έρευνα, για να εξακριβώσει τα πραγματικά περιστατικά που έδωσαν λαβή στην καταγγελία, σε συνεργασία με τον καταγγέλλοντα.